

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn.El.Brugsmaweg 1,fl.512, 2555 SC Den Haag tel.070-684541
Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

verschijnt 2x p. maand

28e jaargang nr.19

n a d r u k v e r b o d e n

18 mei 1984

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, u moet dus zelf nadenken. Er staat geen onderwerp vast voor deze avond. Indien u er geen bezwaar tegen hebt zou ik daarom eerst iets willen zeggen over

d e w e s s a c - b i j e e n k o m s t
- - - - -

Konklusies kan ik u niet geven. Daarvoor is zij te kort geleden gehouden. Maar wel kan ik u vertellen, dat deze maal alles wel bijzonder vol bezet was. Ook zeer vele entiteiten uit de hoogste sferen waren aanwezig.

De lichtverschijnselen waren, om het zeer mild uit te drukken, zeer verwarrend. Ik konstateerde een groot aantal serpentine-achtige lijnen die elk voor zich bovendien nog een bepaald patroon vormden. Voor het trekken van konklusies ligt de grote moeilijkheid o.m. in het feit, dat in het begin van 1985 vele van deze lijnen samen schijnen te treffen.

Over de betekenis van dit zeldzaam voorkomende verschijnsel is men het niet eens. Het is dus zeker niet mogelijk aan de hand van de waarnemingen alleen reeds te zeggen wat te verwachten is. Trouwens, ook wanneer de grote raad alles uitwerkt komt het gestelde gemiddeld maar voor de helft uit.

Mijn eigen indrukken kan ik u echter in dit geval wel geven. Wij mogen aannemen dat deze lijnen, die d kander meerdere malen kruisen in de komende periode allen nieuwe verwarringen betekenen. Het ziet er naar uit of zeer vele mensen en vooral groepen mensen als staten en bedrijven, op een gegeven ogenblik bvoor onverwachte en schijnbaar onontwarbare problemen komen te staan.

Dit heeft allerhande repercussies. Volgens mij zullen regeringen vallen, zakenrijken failliet gaan of alleen door b.v. staatssteun en afhankelijkheid van kapitaalgevers overeind kunnen blijven.

Er zal zeker ook sprake zijn van allerhande intrigues en vele pogingen om in de ontwikkelingen in te grijpen - vaak zonder succes. Internationaal heeft men te maken met onredelijkheid die m.i. niet alleen bij de beide grote mogendheden van het ogenblik een grote rol zal spelen, maar ook bij vele andere machten de kop op zal steken.

Wanneer ik het zo bezie neem ik dus zeker aan, dat dit een zeer onrustig jaar gaat worden. Maar dat wist u waarschijnlijk al. Verder ziet het er naar uit, dat ook de natuur een aantal spellen gaat vertonen. Wat m.i. niet alleen maar betrekking kan hebben op aardbevingen e.d. Ik meen te mogen veronderstellen dat er vooral ook klimatologisch wat vreemde dingen gaan gebeuren.

Ik krijg de indruk dat als b.v. gevolg van regenval, onverwachte koude buiten het normale jaargetijden, hevige neerslag e.d. de sociale samenhangen van de mensen sterk worden ontregeld en voor sommige gebieden mogelijk zelfs blijvend in het ongereede worden gebracht.

Zoek ik naar de goede aspecten dan was voor mij daarvoor de ook dit jaar weer intense wit-licht uitstraling van betekenis. Er was daarnaast ook een nogal sterke goud-uitstraling waar te nemen die, gezien onze ervaringen met het indelen van invloeden in tijd, zeer waarschijnlijk de komende zomer en vooral nazomer merkbaar zal worden.

Verder zijn er kennelijk vele positievere ontwikkelingen mogelijk, maar ik verwacht toch wel moeilijkheden op gebied van geloof en vertrouwen. Er zijn n.l. enkele lijnen van groenachtig licht opgetreden die zo hier en daar - om het beleefd te zeggen - smerig uitzagen.

Ik vrees dat wantrouwen vooral de tweede helft van dit jaar en het eerste kwartaal van het volgende zullen bepalen.

Nu denkt u natuurlijk ook al niet veel nieuws, want wij vertrouwen politici en geestelijke leiders al lang niet meer. Maar gezien de invloed lijkt het, of velen onder hen ook het vertrouwen in zichzelf gaan verliezen. En dan wordt hun handelen eerst recht onberekenbaar.

De situatie tegen het einde van het jaar zou overigens op vele gebieden als b.v. economie wel een - tijdelijke - opleving te zien kunnen geven. Ik zag rond het jaareinde een aantal smallere lijnen in de kleuren wit en goud die gedurende een periode van rond 6 dagen samen vallen. Mijn tijdsbepaling kan, dit moet u mij vergeven, niet geheel exact zijn, maar ik vermoed dat dit gebeuren ligt tussen ongeveer 11 en 18 december. Alle gevolgen van deze werking kan ik echter niet overzien.

Wanneer je een wessacbijeenkomst bijwoont - dit sprookje in de ogen van vele mensen die het verwerpen ofschoon zij verder toch zeer esoterisch zijn ingesteld - dan krijg je het gevoel dat de laatste tijd en zeker ook deze laatste maal veel meer mensen in uitgetreden toestand aanwezig zijn dan voorheen.

Wat er op zou kunnen wijzen dat steeds meer mensen bewust of onbewust uittreden en voldoende harmonisch zijn afgestemd om met deze gebeurtenis in contact te komen. Dit komt mij vooral voor de toekomst zeer hoopgevend.

Wanneer echter zoveel hoge entiteiten extra aanwezig blijken te zijn krijg je als gewone geest toch wel het gevoel, dat er hier of daar veel gedonder verwacht moet worden. Zo in de stijl van "als de vredeskonferenties steeds belangrijker schijnen te worden en grote successen melden is de oorlog nabij."

Een dergelijk gevoel beging mij in ieder geval en ik heb het gevoel dat er enorme krachten nodig zullen zijn om iets van de geverate veranderingen tot stand te kunnen brengen.

Wat het geestelijk leven van de mensen betreft; ik zag enkele zeer interessante banen in bijna ultraviolet.M.i. zouden zij aansprakelijk kunnen zijn voor een bijna schokachtige ontwikkeling van paranormale gaven bij zeer vele mensen. Zij wijzen ten minste in de richting van een - schoksgewijs optredende - toenamen van gevoeligheid bij zeer velen.

Ik hoop u hiermede altans voorlopig enigszins te hebben voor-ge-licht. Er wordt nogal eens geklaagd - ook onder de leden in dit land - dat het meestal maanden duurt voor zijn eindelijk iets te horen krijgen over de wessachbijeekomst.

Ik heb getracht iets van deze klachten weg te nemen door u reeds zeer kort na het gebeuren altans enige gegevens te verstrekken. Maar nu moeten wij overgaan naar een ander onderwerp. Hebt u enige voorkeur daarbij dan kunt u dit nu kenbaar maken.

x

de t o e s t a n d i n h e t o o s t e n

Kort gezegd: dit is een wantoestand. Maar wat moet ik u daarover verder zeggen? In de eerste plaats dient u goed te begrijpen dat de geschillen in feite tweeledig zijn:

Enerzijds strijden de meeste partijen vanuit een geloofsstandpunt, anderzijds gaat het hen in feite om het verwerven van macht over het gehele islamitische gebied - inclusief zeggingschap over de grote kapitalen die zich daar dank zij de oliehandel hebben verzameld.

Het zal u dan ook niet verwonderen te horen, dat b.v. Irak zeer veel steun krijgt vanuit de emiraten. Want de heren daar beseffen heel goed dat, zo Chomeyni zou winnen, hun kapitaal en voorrechten naar de gossiemijne gaan.

Op het ogenblik is er in dit gebied sprake van een soort patstelling, maar niemand is bereid dit toe te geven. Enerzijds staan de Irakies met zeer moderne wapens van zowel Amerikaanse als Russische origine; want de v.s. bevoorraden dit land, zij het sluiks, nog steeds ofschoon openlijk meer Russisch materiaal wordt geleverd.

Aan de andere kant staat een Iran dat materieel gezien wel veel minder mogelijkheden heeft en ook in bewapening er slechter voor staat. Ook de moeilijkheid om het normale levensonderhoud voor de burgers enigszins te waarborgen zijn hier veel groter dan bij de tegenpartij.

Daartegenover beschikt Iran echter over een schijnbaar niet zo snel uit te putten en groot arsenaal aan mankracht. En wanneer men bereid is zelfs kinderen van rond 10 jaren oud reeds een geweer in de handen te geven en naar het front te zenden, dan beschik je inderdaad over een groot leger.

Het jammerlijke is wel, dat men met mankracht alleen niet tegen moderne wapens op kan boksen. Indien de strategie van de Irakiezen wat wordt gewijzigd is zelfs arm te nemen dat de Iraniers binnenkort in deze lopperevenoorlog weer een grote nederlaag zullen lijden.

Ook intern is Iran niet bepaald hoopgevend: de toestand in de gevangnissen is - in tegenstelling tot hetgeen wordt beweerd - veel slechter dan zelfs in de tijd van de sjah. Er wordt de laatste tijd steeds meer gemarteld. Wel worden er minder mensen direct gedood.

De feitelijke macht en regeermacht is al lang niet meer in handen van het nominale staatshoofd. Deze is een soort jaknikker geworden, een soort mao op vergevorderde leeftijd, die door het volk wel aanbeden wordt, maar feitelijk steeds meer door zijn ondergeschikten wordt gemanipuleerd.

De regering van dit land bestaat praktisch geheel uit mensen die een soort priesterlijke waardigheid hebben in deze islamitische sekte. Hun godsdienstige vorming blijkt het hoogst te worden aangeslagen, hun vorming als regeerders, economen e.d. laat echter veelal nogal wat te wensen over. Kortom: een stel fanaten wier inzicht in andere zaken zoals politiek, strategie en economie helaas veel te wensen over laat.

De slagkracht van dit land wordt bovendien de laatste tijd zeer sterk geschaad door het feit, dat men allerhande topmensen verwijderd omdat zij b.v. behoorden tot de tudeh - de landelijke kommunistische partij e.d.

Kort geleden heeft men niet alleen enkele ervaren zeeleiden en zelfs een generaal uitgeschakeld om deze reden, maar men heeft zelfs meerdere zeer verdienstelijke officieren die mede suksessen aan het front mogelijk hadden gemaakt, eenvoudig geëxecuteerd " omdat hun denken en hun wijze van handelen afweek van de voorschriften van de Islam."

De tudeh groepen zijn nu ondergronds gegaan en schijnen zich voor te bereiden op vormen van verzet waarbij o.m. het voornemen bestaat enige belangrijke arsenalen op te blazen, gevangenen te bevrijden e.d. Gezien het sukses waarmee deze groepen opereerden ten tijde van het beginnende verzet tegen de sjah en hun mogelijkheid zich met behulp van hun politieke medestanders buiten het land goed te bewapenen zou ook dit nogal wat moeilijkheden kunnen veroorzaken en aanleiding kunnen worden tot wanhopige daden van de machthebbers.

Is in deze op het ogenblik wel meest gevaarlijke brandhaard in het oosten dus alles een steeds toenemende chaos, ook wat dichterbij huis rommelt het nog steeds. In libanon vechten mensen om een macht die feitelijk niet eens meer kan bestaan. In israël zien wij, hoe het land steeds meer tegen zichzelf verdeeld geraakt. Hier hebben zich groepen ontwikkeld die, zij het met enige voorbehoud, terroristisch genoemd kunnen worden.

Opvallend is, dat meerdere van deze groepen overwegen, niet slechts terreur te voeren tegen de arabieren, maar ook bereid zijn degenen die gezag hebben en het niet met hen eens zijn om te brengen. De voornaamste drijfveer schijnt te liggen in een algehele overname van het westbank gebied, het verdrijven van de arabieren daar en een later nog verder uitbreiden van het joodse gebied.

In libanon is men al even heergebakerd. Men zou hier op dit ogenblik naar wens zowel een christelijke, gemengde als islamitische regering tot stand kunnen brengen wanneer niet de vele hier opet erende lègertjes alleen zouden willen geloven in de suprematie en a.h.w. het politieke primaat van hun eigen leider.

Hier zijn de leiders, die soms nog wel tot een overeenkomst bereid zouden zijn, in feite meer en meer de gevangenen geworden van hun volgelingen die zij jaren lang tot het grootste fanatisme hebben opgezweept.

Integenstelling tot de mogelijkheid van extern ingrijpen in het golfgebied behoeven wij in dit land geen directe ingreep door buitenlandse mogenheden te verwachten. Zelf syrie heeft geen werkelijke plannen in dit opzicht en wenst alleen een regering aan de macht te zien die met dit land geheel zal samenwerken.

Of syrie bereid zal zijn onder de heersende omstandigheden eigen inmenging en troepenmacht in libanon te verminderen is overigens ook een grote vraag. De syrische leider is er van overtuigd, dat hij uiteindelijk zijn eigen mensen aan het bewind zal kunnen brengen en tot een samenwerking met hen zal kunnen komen die tegen israël gericht is - dat dan in zeer ernstige moeilijkheden zou komen te verkeren.

Kortom een situatie die niet bepaald prettig aandoet. Maar daarmee zijn wij er nog niet. In aziatisch turkije zijn niet alleen de laatste tijd enkele natuurrampen voorgekomen, maar er zijn nu ook onlusten uitgebroken.

In enkele gevallen heeft dit de vorm aangenomen van een soort progroms tegen christenen, in de meeste gevallen schijnt het er eerder om te gaan het centrale gezag iets van zijn mogelijkheden en daarmee de praktijken van de regering iets van hun scherpte te ontnemen.

Men kan niet verwachten dat door het huidige bewind een dergelijke aantasting van de macht en bedreiging van de uitvoerders daarvan zal toelateren. Ik verwacht dat u binnenkort horen zult, dat zeer veel soldaten opeens die kant uitgestorven worden. Waar het op uit zal lopen is niet geheel duidelijk, maar verondersteld kan worden dat enkele figuren in de huidige regering zullen terugtreden en een andere, z.g. democratische regering de oude praktijken dan weer voort zal zetten.

Ook de russen zijn in dit gebied niet bepaald gelukkig. Enkele jaren geleden trokken de russen hier een landje binnen om de mensen daar bij te staan en nevenbij de toen vriendschappelijk gezinde regering in staat te stellen aan te blijven. Dit dreigt voor hen een nachtmerrie te worden zoals eens vietnam voor de usa.

De laatste 48 uren hebben de russen weer zware verliezen geleden en een groter aantal menschen plus twee konvoien met wapens en levensmiddelen verloren.

De vele verliezen hebben indirect tot gevolg dat de weerstand in rusland zelf tegen deze wijze van optreden toeneemt. Men begrijpt niet, dat het machtige russische leger hier in feite steeds weer nederlagen moet aanvaarden en niet in staat is met een stelletje " wilden" af te rekenen.

De russen op hun beurt weten, dat een te sterke uitbreiding van hun troepen in dit land ingrijpen van andere grootmachten ten gevolge zou hebben en zouden in feite graag dit avontuur beëindigen, maar beseffen heel goed, dat dan de opstandelingen na zeer korte tijd de macht hier in handen zouden hebben en waarschijnlijk sterk onder de invloed van iran en mogelijk ook de usa zouden komen. Bovendien zou de uitbuiting van enkele minerale voorkomens, die o.m. germanium opleveren en titanium, voor hen dan niet mogelijk zijn.

Het is duidelijk dat de revolutionairen, op het ogenblik dat zij aan de macht zijn, niet alleen de steun van het islamitische blok zullen genieten, maar, omdat zij immers aan de grens van rusland zitten, ook van amerika openlijke en geheime steun van grote omvang zouden kunnen verwachten in ruil voor enkele " bases".

Nu wij toch over het oosten spreken kunnen wij ook nog even aandacht wijden aan hetgeen o.m. in de punjab gaande is. Hier is opstand en strijd evenens bijna onvermijdelijk. De oorzaak is een sekte, de sikhs, die voor zich altijd reeds bijzonder voorrechten heeft opgeëist.

Op zich is hun opstand overigens wel te begrijpen: deze mensen worden gebonden door een drieledige traditie: zij zijn eerlijke en harde werkers en goede handelaren, maar gelijktijdig munten zij allen uit door krijgsmanschap en kennen zij een absolute toewijding aan en overgave aan hun religieuze leiding.

Voor een regering is een dergelijke betrekkelijk rijke en zeker machtige groep in eigen huis natuurlijk altijd een probleem. Men heeft dan ook getracht, deze mensen een groot deel van hun invloed te ontnemen. Het resultaat tot nu toe bestond voornamelijk uit onlusten, terwijl de regering haar plannen nog niet heeft kunnen doorvoeren.

De laatste paar weken zijn die onlusten meer en meer ontaard in moordpartijen.

Zij het, dat dezen voornamelijk in de dorpen en bijna niet in grotere steden hebben plaats gevonden.

Wat hier verder zal gaan gebeuren is moeilijk te zeggen. Waarschijnlijk zullen de sikhs, die strijdhaftig en ook volhardend en kapitaalkrachtig zijn uiteindelijk toch weer tot overeenstemming komen met een nieuwe regering.

Zo, is u dit voldoende over de moeilijkheden in het oosten?

Kunt u nog iets zeggen over Libye?

x
-
Ik kan hier alleen zeggen, dat het innerlijk sterk verdeeld is en niet weet, waar het naar toe gaat. Het is zozeer verdeeld door verschillende groepsbelangen, dat een mogelijkheid tot verdere ontwikkeling en eventueel vrede nog wel een aantal jaren op zich zullen laten wachten.

Wat overigens een patroon is, dat voor noordafrika normaal is. U moet één ding niet vergeten: wij hebben te maken met gebieden, waar de bevolking sterk onderontwikkeld is. Men heeft weinig kennis, is zeer sterk aan tradities gebonden en heeft een grote behoefte aan leiders. Dezen worden verheerlijkt en door het gewone volk zelfs bijna vergoddelijkt. De verhoudingen rond Khadaffi zijn hiervan een goed voorbeeld.

Het jammere is echter, dat in de meeste gebieden meerdere groepen bestaan, die elk hun aanbeden leider hebben. Waardoor de leiders onderling bijna tot konfrontaties gedwongen worden, die vaak vele slachtoffers eisen.

Gaat u wat verder naar het zuiden dan ziet men hoe dit patroon stamgebonden is, waardoor z.g. politieke geschillen in feite tot stamoorlogen worden. In naam van de politiek en onder het motto dat zij alleen de natie werkelijk kunnen dienen en instandhouden vechten hier stamhoofden steeds weer met elkaar.

In het noorden zijn dergelijke stamgebondenheden wel aanwezig. Maar zij tellen minder zwaar. Hier zijn het vooral traditie en geloof die een rol spelen bij het formeren van rivaliserende groepen.

Hier speelt b.v. de vorm van islam die men aanhangt en de geestelijke leider die men aanhangt vaak een zeer grote rol of het behoren tot een vorm van het christendom. Tot zelfs in abessinie toe beginnen als aankomende machtsgroep de kopten de laatste tijd ook al de kop op te steken.

Denk niet te slecht over die landen, want in allen vindt men wel een of meer leiders die zichzelf in feite beschouwen als een soort messias, uitverkoren om het volk groot - en zichzelf rijk - te maken. Door de volksaard is dit ook wel te begrijpen. Bij de arabieren heeft zelfs een gewoon man de neiging, zijn eigen naam aan te vullen met die van zijn voorvaderen - echt of verondersteld - tot in het zesde of zelfs tiende geslacht. Overigens is dit "voorvaderschap" na de tweede of zelfs eerste naam al erg twijfelachtig.

Het is deel van een soort macho, een zich als meerwaardig willen manifesteren, hetgeen gemeenlijk uitloopt in pogingen, eigen wil en visie bindend aan anderen op te leggen.

In vele noordafrikaanse staten worstelt, en nog met een ander verschijnsel: hier is, zij het zeer beperkt en aarzelend, een vrouwen emancipatie op gang gekomen. Veel nieuws brengt zij feitelijk niet: de vrouw was gemeenlijk reeds de absolute heerser binnenshuis - alleen mocht men naar buitentoe niets van be merken. Nu echter eist zij voor zich ook bepaalde rechten en mogelijkheden buitenshuis op.

Daarmede wordt de positie van de man, die eens zich zo goed wist te handhaven door buiten te doen of hij thuis de baas was, in gevaar gebracht. Hij zal dan op andere gebieden proberen zijn aanzien te handhaven en wordt zo meer dan vroeger in geschillen betrokken.

Dit lijkt mij echter nog wel te begrijpen, zelfs voor u. Nog een laatste punt :In al deze landen wordt de bevolking op zeer korte termijn gekonfronteerd met zeer vele voor die mensen nieuwe en vaak verwarrende ontwikkelingen en technieken. Hun wereld is opeens vol van nieuwe en begerenswaardige producten en vooral de jongeren dromen steeds meer over allerhande voor de oudere niet denkbare mogelijkheden.

Meestal aanvaardt men het nieuwe wel, maar probeert het in overeenstemming met de aloude tradities te verwerken . En juist dit gelukt bijna nooit. Hierdoor wil men vaak meer doen dan men kan, veronderstelt men bij zich vaardigheden die men in feite nog niet zich eigen heeft gemaakt en mislukt er zeer veel, dat goed bedoeld werd opgezet en onder andere omstandigheden een zeer gunstige invloed gehad zou kunnen hebben.

Het gevolg is het gevoel, dat men tegenover het mislukken iets anders moet stellen, die pogingen mislukken gedurig en zo ontstaan een verwarring die ook het sociale patroon steeds meer aantast

Ik wijs u er nogmaals op dat vooral in de z.g. derde wereld in zeer korte tijd zeer grote veranderingen hebben plaats gehad en dat het tempo in de toekomst eerder sneller dan gezapiger zal worden.

Iemand die nadenkt kan op zijn vingers aftellen dat al deze gebieden tot de zeer welvarende - zoals de emiraten - op weg zijn naar een nieuwe wereld waarin voor degenen die niet mee kunnen groeien in feite geen plaats meer is.

Het zijn vooral deze conflicten en de daaruit voorgroeiende problemen die meer dan iets anders het gehele oosten op het ogenblik tot een kruisvat maken.

x Zoudt u nog iets kunnen vertellen over het doorwerken van

d e n i e u w e l e e r

- - - - -

in deze omgeving?

Ik reken haar tot een van de vele oorzaken die in deze tijd hier conflicten veroorzaken. Mogelijk vindt u dit onbegrijpelijk, maar de nieuwe leer is in feite voor een deel opportunistisch:

Zij erkent een eigen innerlijk doel, maar is geneigd alle middelen tot het bereiken daarvan aanvaardbaar te achten zolang dezen niet ten koste van anderen gaan.

Voor de nieuwe leer hebben tradities dan ook maar een betrekkelijk geringe waarden. Zij hebben voor de volgelingen geen eigen betekenis meer, maar zijn eerder uiterlijke vormen die je kunt aanpassen aan je noodzaken en behoeften.

De heersende gezagsverhoudingen zijn echter grotendeels op de oude tradities gebaseerd en doen te handhaving dan ook steeds weer een beroep daarop. Een mentaliteit, die de dwingende invloed van de traditie afwijst is dan ook iets, waar zeer velen maar heel moeilijk meer kunnen leven.

Te begrijpen is dit wel; wanneer een hodje, oelama of andere moslim grootheid na veel studie van de koran alle wetten eindelijk heeft uitgespeld en meent te weten, hoe burgerlijke geschillen in het licht van de koran bezien moeten worden, hoe bepaalde denkwijzen beoordeeld moeten worden is het voor deze mens onaanvaardbaar gekonfronteerd te worden met een mens die al zijn regels ontwijkt, die niet gelooft en zich toch redelijk schijnt te voegen, maar wel zijn eigen weg gaat. Zo iemand is niet meer te vatten. Men moet dan wel een reden zoeken om zo iemand aan te pakken, omdat men anders heel zijn gezag verliest.

De nieuwe leer brengt ons nu eenmaal een sterk begrip van persoonlijke vrijheid, persoonlijke verantwoordelijkheid en legt de nadruk op de noodzaak zelf en volgens eigen geweten te beslissen.

Wanneer je leeft leef je wel voor de gemeenschap - dit is waar - Maar wel als jezelf. Je zult dus zelf uit moeten maken wat je doet en laat, op welke wijze je de dingen wilt doen. De vraag is niet, hoe het hooet, maar hoe je innerlijk beter kunt leren beseffen en gelijktijdig iets voor de gemeenschap waarvan je deel uitmaakt tot stand kunt brengen.

Jij bent het, die alles uiteindelijk beslist en bepaalt. Hoeveel leerstellingen of wijsheden er ook zijn en worden verkondigd, zij kunnen alleen waarde voor je bezitten wanneer je ze beseft en het er ook nog geheel mee eens bent. Waar dit niet het geval is moet je naar andere wegen zoeken.

Wanneer je bezig bent met stoffelijke ontwikkelingen en bereikingen - en wie is dit in deze dagen niet - zo zegt de nieuwe leer: Deze dingen zijn onbelangrijk. Want de mens die in zichzelf geen vrede kent zal alleen maar ongelukkiger worden wanneer hij zich meer verwerft.

Dergelijke stellingen zijn voor degenen die menen te weten of gezag te hebben niet bepaald aanvaardbaar. En wat te denken van een leer die stelt dat het dwaas is te gaan lopen wanneer je de trein kunt nemen

Een leer die stelt, dat het weinig zin heeft om een wonder te doen wanneer het zelfde doel ook eenvoudiger bereikt kan worden en toch je leert dat je innerlijk een kracht bezit die, wanneer je geen andere wegen meer open staan om voort te gaan, voor dit doel gebruikt kunnen worden. Krachten die jou dan dingen mogelijk maken die volgens alle anderen onmogelijk zijn.

Dit blijkt aardig uit een verkort en in feite zelfs wat verbasterd citaat: toen de wereldleraar werd gevraagd of hij werkelijk meende dat men een juist geachte weg tot het einde verder moest gaan en opperde, dat het verder volgen van die weg wel eens onmogelijk zou kunnen zijn wanneer er een stroom of kloof het voortgaan in dezelfde richting zou beletten sprak deze:

Wandel over het water of zweef door de lucht, maar ga voort. Wie in zich de kracht bezit en de zekerheid zal niet neerstorten in de kloof of verzinken in de stroom. Want hij volgt zijn weg en denkt niet aan gevaar maar aan zijn doel.

Overigens een uitspraak die te vaak naar voren wordt gebracht door mensen, die graag iets meer willen zijn en zich voorstellen wat het zou zijn gewoon over wat te kunnen wandelen of door de lucht te kunnen zweven. Simpele mensen zagen die zelfs als rede om zich verder met de nieuwe leer bezig te houden onder het motto: wanneer wij dat eenmaal geleerd hebben sparen wij zoveel bootgeld dat het de moeite meer dan waard is.

Nu ja, zo zijn de mensen nu eenmaal. En nog erger komt de waarheid aan, dat degenen die uitlegging pretenderen te geven aan boeddhisme, islam, christendom, infeit e maar heel weinig van belang te zeggen hebben. En gelovigen worden pijnlijk getroffen door de stelling, dat alle z.g. heilige boeken en leringen geen dwingende waarheid zijn waaraan de gehele wereld zich dient te onderwerpen, maar alleen een handleiding die je leren kan hoe je beter en juister kunt leven en zowijds worden dat je een dergelijke reeks voorschriften niet meer nodig hebt.

Daar komt bovendien nog bij, dat een revolutie die zich op geestelijk gebied voltrekt maar heel moeilijk is tegen te houden. Het betekent eenvoudig dit: wanneer u allen innerlijk begint te veranderen dan zullen uw "leiders" en zelf het kabinet Lubbers mee moeten veranderen.

Het kan niet anders. Indien wij allen grijpen naar geestelijke middelen en b.v. met elkander leren spreken door middel van telepathie is er geen mogelijkheid meer ons te controleren, onze verklaringen vast te leggen, onze gesprekken af te luisteren e.d. En dit komt neer op een gemeenschap, waarin men de feiten niet langer kan onderdrukken, waarin voor het eerst meningsuiting en weergave van mening geheel vrij zijn en geen methoden anders dan geweld nog bestaan om zekere ontwikkelingen te veranderen of te onderdrukken.

Of stel, dat wij innerlijk eindelijk vrij leren zijn. Dan is er niets meer te denken dat ons zoveel angst aan kan jagen dat wij daarvoor de vrijheid onszelf te zijn en te beleven op willen geven. Ook dit maakt het heel wat moeilijker de mensen te manipuleren.

Laat ons niet vergeten dat het grootste gedeelte van macht op uw wereld enerzijds gebaseerd is op angsten, anderzijds op begeerten en ten laaste ook nog eens op de neiging van de mens zich illusies te maken en wel meer naarmate hij minder werkelijke mogelijkheden bezit. Geen mogelijkheid meer voor handige jongens te mensheid te bespelen door allereerst de mensen over te halen door een - in verhouding gering - beroep te doen op hun begeerten en hen vervolgens te overheersen door een steeds duidelijker beroep te doen om de in elke mens nu eenmaal levende angsten.

Nu brengt de leer van zowel de nieuwe meester als de leraar ons steeds nader tot de innerlijke mens. En daardoor maakt zij ons ook steeds meer bewust van de z.g. geestelijke gaven, die in feite een weerspiegeling vormen van onze innerlijke krachten en verborgen mogelijkheden.

Wanneer mensen dingen kunnen gaan voorzien wordt het steeds moeilijker voor machthebbers om bepaalde plannen door te zetten. Kleine voorbeelden hiervan hebt u in deze tijd reeds meermalen gezien. En mensen die aanvoelen wat iemand bedoelt zullen aan de ene zijde vaak medewerking verlenen op punten, waar zij dit vroeger niet deden, maar aan de andere kant in de meeste gevallen in ieder geval anders reageren dan men op grond van het verleden meende te mogen verwachten.

De nieuwe leer probeert de mens duidelijk te maken dat hij zijn behoeften dient te herleiden tot de werkelijke noodzaken. Slaagt men er in, dit bij voldoende mensen te realiseren, dan gaat een groot deel van de huidige handel en handelsmacht ter aan.

Hiermede probeer ik u duidelijk te maken, dat de nieuwe leer niet zozeer door haar inhoud alswel door haar gevolgen in konflikt komt met alle structuren die in deze dagen onaanstootbaar schijnen.

In het oosten echter zijn juist dergelijke denkbeelden van nog grotere impact dan in uw wereldje. U zit in een materialistisch-westerscha levenspatroon. Maar de mensen daar kennen nog die diepten van geloof, die armoede, die tradities, waardoor het stoffelijke voor hen een nevenverschijnsel is bij het veel belangrijker geestelijk bestaan.

Wanneer je dergelijke mensen een weg kunt tonen waardoor zij hun geestelijke processen vol kunnen ontwikkelen en zich gelijktijdig kunnen onttrekken aan alle overheersing en macht van anderen, geestelijk en deels zelfs in de stof, en je schept een situatie waar niemand meer raad weet.

Deze elementen spelen reeds nu een veel grotere rol dan men in het westen ooit zal erkennen of in het oosten zichzelf durft toe te geven. Van de wereldleraar is de volgende spreuk bekend:

Wanneer je de geachten kunt lezen van hen die je benaderen zul je hen allen kunnen ontvangen zoals zij dit werkelijk verdienen. Dit nu is iets wat velen onder hen niet zullen kunnen verdragen.

Hij liet daarop echter volgen: Maar wie het innerlijk licht bezit bezit daarmede een schild dat geen vijand kan doorbreken. Besef voor gij dit schild onnodig gebruikt echter, dat zij die u vijandig benaderen vaak eerder zichzelf zullen vernietigen dan toe te geven dat er een geestelijke macht bestaat die sterker is dan hun wapens.

De nieuwe leer is in zoverre nieuw, dat zij zich losmaakt van gezag. Er is geen "stichter", er zijn geen heiligen, geen vertegenwoordigers van god op aarde of iets dergelijks. Er zijn degenen die de leer kennen en aan anderen die dit wensen duidelijk maken, maar daarnaast is er alleen de mens zelf met zijn innerlijk licht.

Wanneer echter de nieuwe leer - na lange tijd neem ik aan - de mensen zo geheel vrij weet te maken, dan zullen vele strukturen op aarde die niet werkelijk zinvol zijn als vanzelf verdwijnen.

Op het ogenblik is zinloosheid nog steeds een van de dingen die op aarde het best verkocht, het best betaald worden. Zoals zinloosheid van woorden nu nog voor velen het kenmerk is van een deskundige benadering.

Alles wat op dit moment macht bezit, een greep op de samenleving heeft of zelfs maar meent te hebben, zal dit alles verliezen door de innerlijke veranderingen die voortvloeden uit een beleven van de nieuwe leer.

Denk niet, dat een mens die innerlijk vrij wordt opeens geheel anders gaat leven. Hij zal alleen de nadruk leggen op het voor hem belangrijke en zinrijke. Maar al het andere blijft bestaan en wordt niet ontkent of afgewezen.

Enkele leerlingen van de meester vroegen hem eens: Wanneer wij u geheel willen volgen, mogen wij dan nog vrouwen bekennen? Waarop de meester sprak: wat gij wel of niet wilt bekennen en beleven is uw zaak. Want niet datgene wat ge doet in uiterlijkheden, maar dat wat gij innerlijk zijt terwijl gij die uiterlijkheden kent is bepalend voor hetgeen ge werkelijk bereikt en betekent.

Wat overigens vervelend zou zijn wanneer het b.v. in uw land opeens als leer werd erkend: dan mag je niet meer scheleden op b.v. de centrum partij, want dit is zinloos. Je moet alleen proberen te begrijpen waarom zij bestaan en zo eventueel die waarden in en rond je te scheppen waardoor zij haar zin als machtzoekend geheel verliest en gelijktijdig toch nog iets van het zijn en streven dat zij vertegenwoordigd in zou kunnen brengen in de samenleving.

Op zich gezond, zelfsleuk, maar vanuit bepaalde andere standpunten levensgevaarlijk, omdat zij de gewenste eenzijdige afwijking van denken en streven in het gedrang komt.

En als ik even mag afwijken van het onderwerp: mij is opgevallen dat mensen die beweren met alle kracht te ageren tegen alle fascisme op het ogenblik dezelfde methoden hanteren om hun gelijk door te zetten die in de jaren 1926 tot 1936 door de nazis in Duitsland werden gehanteerd om hun tegensstandaards machteloos te maken. Een mens die dit alles wil begrijpen wordt radeloos.

Maar grijp je dan naar de nieuwe leer dan besef je opeens: dit alles is niet belangrijk en niet noodzakelijk. Want wij moeten niet uitgaan van hetgeen ons van anderen scheidt, maar van datgene wat ons met anderen kan binden.

Zoals wij niet mogen uitgaan van hetgeen wij juist achten als maatstaf voor alle denken en handelen van anderen, maar alleen in ons streven dienen uit te gaan van hetgeen wij als juist ervaren en waar kunnen maken zonder anderen daarmee te belasten of hen er door te beperken in de mogelijkheid zichzelf te zijn.

Zoals de leraar reeds verkondigde: wij moeten niet uitgaan omschreven waarden, maar van de innerlijke beleving - hoe naamloos deze ook moge blijven.

Uit de innerlijke beleving moeten wij dan de kracht ook putten om waarlijk harmonisch te zijn, zowel met die kracht als met alles waarvan wij het bestaan rond ons kunnen beseffen.

Dit alles maakt het wel erg moeilijk een concreet antwoord te geven op de vraag, wat in de huidige ontwikkelingen de nieuwe leer te betekenen heeft juist in de gebieden van nabij en ver oosten.

Het is niet mogelijk te definiëren. Ik kan alleen maar stellen dat de invloed kennelijk voert tot grote veranderingen en omwentelingen. Een revolutie die te laat herkend wordt als zodanig, al is zij ook nog zo gevaarlijk voor alle bestaande machten, omdat zij zich vooral op innerlijk vlak voltrekt en schijnbaar geen consequentie trekt in het dagelijkse leven.

Haar werkingen zijn niet onmiddellijk vast te leggen. Uiterlijk verandert er vaak schijnbaar niets. Er kan een hindoe zijn die de nieuwe leer kent, beleeft en met de daarin gelegen mogelijkheden probeert te werken en toch uiterlijk hindoe blijft, de tempels bezoekt, gebeden en offertjes brengt e.d.

Bij een christen, een moslim, een boeddhist zal evenmin in het uiterlijk gedrag enige verandering van betekenis te konstateren zijn. Uiterlijkheden blijven lange tijd hetzelfde, maar de betekenis die zij hebben zijn veranderd, de uitwerking van schijnbare sleurhandelingen of gebeden wijkt opeens sterk af van het verwachte zonder dat daarvoor een oorzaak aan te geven is: redelijk blijft het alles een samenloop van omstandigheden zonder meer.

De nieuwe leer wijst niet naar andere vormen. Het is eerder een leer van andere betekenissen en belevingen. De uiterlijkheden veranderen niet, maar blijken opeens inplaats van hoofdzaak tot een soort deoor voor het werkelijke leven gedegradeerd te zijn.

Een dergelijke omwenteling, mijne vrienden, zal voor het geheel van uw wereld en zelfs deels voor onze werlde dan alles omverwepende betekenis kunnen zijn :

Het machtigste wapen dat op aarde of in de sferen kan bestaan heet " innerlijke harmonie ". Waar deze eenmaal door iemand innerlijk bereikt is, is de persoonlijkheid in zekere zin onaantastbaar geworden. Zelfs een atoombom kan zo iemand niet schaden, omdat zij eenvoudig niet zal werken, zal exploderen in diens nabijheid.

Degenen die die harmonie heeft bereikt kan " wonderen " doen en zelfs van stenen brood of van brood stenen maken - dit laatste wordt door sommige bakkers ook zonder harmonie wel benaderd.

Je kunt wapens anders zien en zo tot kunstwerken maken, Tanks tot zonnebloemen laten worden. Want je innerlijke kracht plus je harmonie met het geheel maakt het mogelijk je voorstelling als een tijdelijk deel van de werkelijkheid toe te voegen aan alle dingen. Men forceert in feite de materie niet, maar maakt gebruik van het feit dat alle geest en voorstelling zich mede zal uiten door middel van krachten en materie.

Afsluitende: mij is opgevallen dat de mensen van uw wereld zich eerst waarlijk belangrijk en groot gevoelen op het ogenblik dat zij anderen iets kunnen opleggen of verbieden.

Maar de mens is in feite geen werkelijk mens, tenzij hij of zij vrij is. En vrijzijn betekent heel wat anders dan alleen maar doen en laten wat je maar wilt. Het is een innerlijk beseffen wat je bent en dit dan ook waar maken. Want voor de mens is dit de enige wijze waarop hij werkelijk vrij kan zijn.

Dit zonder je door je eigen daden toch weer te kluisteren.

Wij hebben reeds in de jaren 60 gesproken over deze periode tussen 1984 en 1987, die m.i. voeren moet tot zeer intense veranderingen in hetgeen men de maatschappelijke structuur noemt. Ik meen dat dit een verandering zal zijn waarbij de mensen elkaar niet meer be- en veroordelen, maar waarin steeds meer mensen zullen proberen de harmonie die zijzelf hebben leren kennen ook te delen met anderen.

Zijn er eenmaal voldoende mensen daartoe in staat dan zal er een sneeuwbal effect optreden. Can wordt er als van geestelijke hoogten een lawine op de aarde neergeworpen die uw hoog-technische beschaving op het eerste gezicht dreigt te verslinden.

Dan zal blijken dat je alleen door je in te passen in de groot-menselijke harmonie ook je techniek kunt behouden, de mogelijkheden van productie en al die dingen, die de zinrijkheid van het menselijke bestaan kunnen vergroten.

Ik heb ik het begin met u gesproken over de wessac, daarna op uw verzoek o.m. over het middenoosten e.d. Laat ons nu eens aannemen dat al deze schijnbare verwarring niets anders is dan het losmaken van al die knopen die de mens van heden vaak al te zeer aan de materie binden en zo het scheppen van een mogelijkheid tot het verbreken van al die emotionele en irrationele beelden waardoor de mensen aan een te eenzijdige benadering van het leven en hun eigen bestaan gebonden schijnen te zijn.

Dan zou alles wat ik waarnam tijdens de wessac wel eens kunnen betekenen dat u nog in dit jaar kenbare teken gaat beleven en zien van een omwenteling van zo verstrekkende betekenis dat zij, na en ondanks de daarmee gepaardgaande stoffelijke verwarringen, een beter vrijer en vooral bewuster bestaan op aarde voor de mensen mogelijk zal maken.

De kans dat dit grotendeels of zelfs geheel waar blijkt te zijn schat ik zelf op 4 tegen 5. Maar dit hoeft u niets te zeggen: U zult zelf moeten beleven en bij uzelf na moeten gaan, hoe u dit alles kunt verwerken, wilt beleven en innerlijk kunt benaderen.

Mag ik hiermede mijn bijdrage afsluiten? Ik dank u allen dan voor de mij verleende aandacht. Ik wens u een goeden avond en zo het maar enigszins mogelijk is een verdere voor U zeer zegenrijke bijeenkomst.

tot ziens.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Na de charivari die het eerste gedeelte u heeft gebracht zou ik nu graag een wat meer geestelijk punt aan de orde willen stellen. Wilt u er een titel boven zetten, dan lijkt mij de meest juiste nog te zijn:

d e w e g v a n h e t i n n e r l i j k l i c h t

- - - - -

De mens is deel van alle dingen. In de mens is een deel van de kracht die alle dingen in stand houdt. De werkelijkheid van de mens wordt steeds bepaald door het geheel waarvan hij deel uitmaakt.

Maar wij hebben een eigen bewustzijn, wij scheppen onze eigen problemen, onze eigen grenzen en mogelijkheden. Daardoor wordt de harmonie met het geheel, die voor ons toch zo noodzakelijk is, al te vaak verstoord.

In ons leeft het licht. Wanneer wij in harmonie zijn met onszelf, wanneer wij stil kunnen ervaren zonder te bepalen, is het licht voor ons een levende werkelijkheid geworden: iets waaruit wij onze kracht putten, iets waarin wij ook a.h.w. onze waarheid gespiegeld zien.

Wie een pad wil kiezen op aarde zal zich goed moeten afvragen welke weg hij of zij werkelijk wenst te gaan. Er zijn duizend en één wegen te vinden die allen uiteindelijk naar de bewustwording voeren.

Maar de weg van het innerlijke licht is daarvan wel een van de eenvoudigste, zij het dat zij tevens tot de moeilijksten behoort.

Het is een weg die snel doet beseffen, die je snel verandert. Het is ook een weg, waarop je veel achterlaat. Wie die weg wil leren kennen zal aan het volgende misschien enig houvast vinden.

Begin, alsof je gaat mediteren: ontspan jezelf, probeer niet te veel te denken. Laat alle problemen maar eens achter je, die lossen zich zelf wel op.

De gehele wereld om je heen is deel van jezelf. Ook al zal die wereld dit niet bewust weten en weet ook jij het nog niet werkelijk, toch is dit de werkelijkheid.

Aanvaardt die wereld met alles daarin, ook je tegenstanders en je vijanden als deel van jezelf. Ik ben ik besta, ik leef. De uiterlijkheden zijn zinloos.

Diep in mij is er een kracht die dit alles instand houdt. In mij is de zin en de reden van alle dingen, ook van de dingen die ik niet begrijp.

Ontspan je dan nog verder. Probeer alle denken terug te brengen tot er je nog slechts een ding rest: aanvaarding. In die aanvaarding lijkt het soms wel of je in een nevel bent: of alles wat schaduwachtig en schimmig is geworden, ook jijzelf.

Zelfs de dingen die je over jezelf meende te weten zijn opeens vager, onbestemder. Zeg dan tot jezelf: Ik ben deel van Licht. Ik ben deel van alle dingen door het licht. Ik ben deel van alle krachten in het licht.

Herhaal dit tot het je toeschijnt dat ergens in de nevel, en het duister een schemering schijnt aan te breken of desnoods alleen een vonkje licht dansend kenbaar wordt als speelde daar een vuurvlieg.

Je beleeft in ieder geval op de duur iets, wat voor jou licht betekent. Volg dan dit licht met geheel je bewustzijn. Staak je formuleringen en gebeden, denk alleen nog aan dit licht.

Laat het diep op je inwerken, probeer je voor te stellen dat het naar je toekomt, tot het je omhult. Wanneer het je eindelijk bereikt zul je ontdekken, dat er je geen gedachte meet overblijft. Er is alleen nog maar een stilte, een soort perfecte harmonie die bijna verblindend en verdovend werkt.

Als dit voorbijgaat - want dit geschiedt altijd - zeg tot jezelf: dit is het licht en daarin ligt mijn kracht. Uit deze kracht en uit dit licht zal ik weten wat noodzakelijk is, zal ik kunnen volbrengen wat werkelijk nodig is. Want ik ben deel van het licht, deel van de kracht en dezen werken door mij.

Dit is maar een simpele benadering. Zij is zo eenvoudig dat een ieder dit alles met enige oefening wel grotendeels van uitvoeren en ondergaan. Daarnaast ligt dit alles zo dicht bij de werkelijkheid dat bijna, een ieder altans een glimp van het licht reeds in de eerste stadia voor zich zal kunnen ervaren.

Iets langer duurt het voor je inderdaad steeds weer in staat bent dit licht ook op je toe te zien komen en te leren, daarin op te gaan, er geheel mee te versmelten.

Dit laatste betekent, dat je eigen besef tijdelijk uitgeblust wordt en velen hebben in het begin enige weerstand en aarzeling voor juist deze laatste fase van het proces van éénwording.

Daarom waarschuw ik u, dat het vaak moeite en zelfoverwinning kost voor je er werkelijk in slaagt geheel op te gaan in het licht. Maar met doorzettingsvermogen is ook dit zeker voor praktisch elke mens te bereiken.

Nogmaals, het is een eenvoudige maar toch ook zeer moeilijke weg. Dit laatste voornamelijk omdat het gaan van die weg consequenties met zich pleegt te brengen die je als mens geheel niet of tenminste niet voldoende en geheel kunt overzien.

Wanneer je werkelijk de weg van het licht kiest, is het n.l. niet genoeg slechts een enkele maal te bereiken en voortaan met een soort heimwee voortdurend terug te denken aan dit ogenblik van volledige stilte, van vervuld zijn, van perfecte harmonie.

Om dit te kunnen herhalen moet je echter iets van hetgeen je in die éénwording bent geweest, hebt beleefd, uitgevoerd - wat je eerst later en in overdrachtelijke beelden je pleegt te herinneren - omzetten in dingen, stoffelijk waarmaken, uiten in gedachten die je in die wereld uitzend, waarmaken in belevingen die je in die wereld opdoet.

Je kunt niet stil blijven staan bij het innerlijke proces alleen. Je zult langzaam maar zeker al wat er innerlijk dan in je leeft door je heen moeten laten schijnen.

Je moet leven alsof je een lamp zoudt zijn die licht geeft voor anderen die nog in het duister zijn. Dan pas vervul je je bestemming in de werkelijkheid.

De weg van het licht is ook een weg van onmetelijke kracht. Want de kracht in jezelf is niet slechts het product van wat je bent of mogelijk zelfs van hetgeen je wilt zijn.

Zoals jij ook niet de bijzondere gever of ontvanger bent van de krachten die in je berusten. Dat is alleen op menselijk niveau een klein beetje waar.

Je bent deel van de kracht. Laat die kracht van jou uit gewoon werken, bepaald haar niet in haar werking. Het is een dwaas die God opdrachten wil geven, het is een nog grotere dwaas die tegen het licht wil zeggen waar het wel en waar het niet mag schijnen.

Laat het licht vanuit je wezen uittreden. Deel het met de gehele wereld. Vraag die wereld ook niet, wat zij je misschien daarvoor in ruil zal geven.

Geef, zelfs wanneer je vreest dat je daaraan zelf ten onder zoudt kunnen gaan. Dan zul je een volgende ontdekking doen: Hoe meer je geeft, hoe sterker je wordt.

De krachten die je aan anderen geeft, het licht dat je anderen probeert te geven worden sterker en vollediger in jezelf.

De genezing die je een ander zoudt willen brengen speelt zich ook af in je eigen persoonlijkheid. Want je bent deel van het geheel en je kunt niets in en vanuit dit geheel doen of brengen dat niet gelijktijdig ook jou beroert.

Wanneer je dit geleerd dan komt de grote vraag: wat kan ik doen? Een mens zoekt zich zijn doel. Maar wie harmonisch is met de éne kracht, de éne werkelijkheid zoekt zich geen doel. Hij reageert alleen wanneer een doel zich manifesteert.

Het doel dat zich a.h.w. aanmeldt, omdat dit deel van zijn doel, zijn taak is. Misschien is het moeilijkste deel van altans deze etappe, dat je dient terug te treden en niet meer moogt uitroepen: hier ben ik, ik zal u genezen.

Want je moet nu leren te wachten tot je de hulpeloosheid voor je ziet, je om hulp wordt gevraagd, om eerst dan te zeggen: Sta op en wandel.

Je spreekt ook nimmer meer over de zonden van de mens. Want een mens kan alleen maar zondigen tegenover zichzelf. En tegen jezelf kun je alleen maar zondigen wanneer je niet begrijpen kunt hoe je deel bent van het geheel.

De weg van het licht is een weg van bevrijding. Zij bevrijdt je niet van de noodzaak om te leven. En wanneer je mens bent zal zij je ook niet vrijwaren voor de noodzaak te lijden en te sterven.

Maar zij bevrijdt je van de noodzaak jezelf te laten gelden en steeds weer jezelf op de voorgrond te plaatsen. Zij geeft je de mogelijkheid je één te gevoelen en één te zijn met alles, zonder weerstand, zonder problemen, zonder zorgen of zelfverwijt.

Dan volgt de laatste fase: de fase waarbij je de wereld ziet en in jezelf beschouwt, niet alleen als datgene wat nu voor jou bestaat en rond jou gebeurt, maar beleeft als een samenhang, waarin oorzaak en gevolg beiden en gelijktijdig voor je kenbaar zijn.

Gisteren, vandaag en morgen zijn een enkele kenbare lijn, die niet meer duidelijk te verdelen is in oorzaak en gevolg. Er is een samenhang die beleefd wordt, een samenhang doer je meer lichtend wordt naarmate je haar beter leert begrijpen.

Dan komt het ogenblik waarop je bewust, eerlijk en zonder enig voorbehoud kunt zeggen: ik heb geen wil meer buiten de wil van het licht dat ook woont in mij.

Niet omdat ik mijzelf wil offeren aan het licht, maar omdat ik slechts mijzelf werkelijk kan zijn wanneer ik mijn beperkt willen vergeet in het alomvattende willen dat de eeuwigheid bepaalt.

Dit schijnbaar jezelf verliezen is een herboren worden: herboren in weten, leven en taak beseft, terwijl je wereld hetzelfde is gebleven en toch voor jou anders schijnt te zijn.

Het is een herboren worden waarbij alles wat je geweest bent je erfeel schijnt te zijn en toch zijn betekenis grotendeels verloren schijnt te hebben.

Voor het eerst ken je jezelf werkelijk en niet alleen maar als een verschijnsel in de een of andere wereld of sfeer, maar als deel van het geheel, als functie van dat levende dat al het andere omringt, doordringt, in standhoudt en feitelijk ook steeds schept en herschept krachtens zijn wetten en eigenschappen.

Dit is de volinding. Vanaf het ogenblik dat dit je waarheid is geworden ben je deel van vele werelden en gelijktijdig niet meer de slaaf, de betrokkene, de gevangene van werelden - of die nu geestelijk zijn of anderszins.

In de plaats van de mens die je dacht te zijn treedt het deel van de totaliteit dat je bent. In de plaats van een tijd die je belangrijk leek is een tijdloosheid gekomen die elk moment samenvoegt met alle momenten en daardoor slechts één waarde geeft: de waarde van een harmonie die tijdloos is, die alle tijd omvat en die je voortdurend in jezelf doorleeft.

Het gaan van de weg van licht - ik heb het u reeds gezegd - is enerzijds zeer eenvoudig, anderzijds moeilijk: Het is ons zo moeilijk ons zelfbeeld op te geven.

O, het is niet moeilijk u hier allen te samen te vatten en na enige suggestieve voorbereidingen tot u te roepen:" laat ons ons licht nu samenvatten en het voor een ogenblik vanuit een stilte laten groeien tot een kracht. Laten wij daarmee alles wat rond ons is sterken en voeden omdat wij deel zijn van de eeuwigheid.

U zult dit dan ook beleven. Maar dat is niet de ware weg, de werkelijke kracht zelf gebruiken. Want de werkelijke weg voorziet niet in een tijdelijk door een soort verdoving opgeroepen beleven en gebruiken van je vermogen.

De weg voert naar het deel-zijn. En hierdoor ook naar het voortdurend beleven en beseffen, het voortdurende vermogen tot geven, tot waarmaken en tot opgaan in het geheel.

Misschien is dit voor sommigen onder u wat vaag gebleven. Het moge waar zijn, want niet een ieder kan hetgeen ik u mededeelde ervaren en gelijktijdig beleven als deel van iets wat in hem/haar zelf woont.

Heus, ik kan mij voorstellen dat het sommigen onder u vaag en onwerkkelijk voorkomt. Maar achter die vaagheid schuilt dan toch wel een werkelijkheid die meer omvat dan woorden kunnen zeggen.

Misschien klinkt veel u ook bekend in de oren. Maar waarom zou veel van dit alles u niet bekend zijn, wanneer er door alle tijden heen wezens zijn geweest, die soms voor een ogenblik, maar vaker voor een deel of zelfs het geheel van hun leven deze waarheid hebben verkondigd en deze toestand van éénzijn werkelijk hebben weten te bereiken?

Vraag u niet af, wat u van dit alles reeds hoorde. Het gaat er niet om of u het reeds kende of niet, het gaat er om u zover te brengen dat u in staat bent er aan te beginnen en het leert beleven.

Of dit voor ieder van ons mogelijk is? Het antwoord op die vraag geven wij zelf. Want wij zijn het die de grenzen stellen die ons steeds weer scheiden van werkelijkheid en eeuwigheid.

Wij zelf zijn het die de sporen trekken in de tijd waaraan wij - schijnbaar tegen wil en dank - gebonden schijnen te zijn, zodat wij steeds weer wegens moeten gaan die wij niet denken te willen gaan, dingen doen die wij in feite niet wilden doen. Dit ter ijf wij gelijktijdig voortdurend weer tot onszelven roepen: ik heb gezondigd, ik had anders moeten handelen, had anders moeten zijn.

Nogmaals; al die dingen hebben wij, zij het niet bewust, zelf veroorzaakt. er bestaat dan ook geen wet die stelt, dat je gedwongen dit en dat zult moeten doormaken, zult beleven. Er is slechts een regel die zegt: Je zult alles beleven wat er in je eigen bewustzijn bestaat.

Dit tenzij je, boven de grenzen van een persoonlijk bewustzijn uitklimmende, het wezen en de zin der dingen beseft en zo de werkelijkheid van alle leven zowel als je eigen wezen leert kennen.

Ik geef u dit alles niet als een soort recept. Het is geen prescriptie die u nu bij de een of andere geestelijke apotheker kunt gaan afhalen, al dan niet tegen betaling van kosten of een extra knaak.

Dit is gewoon maar iets, waar je over moet denken, iets wat je een keer moet proberen. Maar wanneer er een ogenblik komt in uw leven dat u denkt dat het niet meer gaat, dat u met het hoofd tegen de muur schijnt te lopen, wanneer inspiratie wegblijft, wanneer het u toeschijnt dat geheel uw wereld tegen u moet zijn, probeer dan eens altans de eerste schreden op deze weg te zetten.

Want daar waar wij harmonie gaan vinden, daar waar het licht zelfs maar als een scherming, een enkele glimp, voor ons bestaat,

daar hebben wij een uitweg gevonden, daar blijken de problemen toch oplosbaar te zijn, ons lot toch te dragen. Daar blijkt opeens toch inspiratie aanwezig te zijn en kunnen wij zelfs afwijken van een baan, die ons bestemd leek en waaraan wij naar eigen innigste overtuiging gebonden waren.

Daarom heb ik u dit alles gegeven. Het is uw zaak, de weg die u beschreven werd al dan niet verder te beschouwen, al dan niet een poging te wagen, haar te betreden.

Maar zo er ooit voor u een ogenblik komt dat u niet meer weet waarheen of hoe, herinner u wat ik u vandaag gezegd heb. Want de eenheid met het al is de oplossing voor elk konflikt, het antwoord bij elk probleem.

Zeker ook voert deze weg tot de beëindiging van alle lijden en het einde van elke hopeloze jacht op de vreugde. Zij is besef van eenheid. Zij is het bestaan binnen een kracht die onomschrijfbaar is.

Zij betekent zelfs in je eigen wereld en alle sferen een reeks mogelijkheden, een overzicht, een samenvoegingsmogelijkheid die ook als kracht zich uit, maar in haar potentie en wezen onvoorstelbaar is.

Zelfs wanneer wij alleen maar op weg zijn naar die eenheid zo betekent de weg voor ons momenten van een geluk dat zo intens is dat je niet meer weet hoe dit zelfs maar bij benadering te omschrijven en aan anderen duidelijk te maken.

Dat is het geheel dat ik u op deze avond wilde voorleggen. Het is helaas geen onderwerp dat zich leent voor het geven van de mogelijkheid tot het stellen van aanvullende vragen.

U zult mij daarom wel willen vergeven dat ik nu reeds overga tot het behandelen van het laatste item op een avond als deze: een korte improvisatie aan de hand van enkele woorden die u mij wel wilt noemen.

x
-

Roos, tastbaar, vernieuwing.

Wanneer de roos van geestelijk besef openbloeit wordt voor ons alle vernieuwing tastbaar. Reeds nu beleven wij dit soms en toch is nauw de knop ontloken.

De roos. Zij bloeit.
In volle glorie, volle pracht
heeft zij zichzelf tot stand gebracht,
geuit.

daar waar in het levend kruis
de balken zich samensmeden
de kruising tussen zijn en heden
daar bloeit de roos,
van't kruis zichzelf niet bewust.

Hoe tastbaar na is dan haar glans
hoe kenbaar koestert ons haar gloed
en toch, al is zij rood als bloed
je kunt haar niet omvatten
niet vlechten in een krans

Je kunt haar niet benaderen
geen doren vindt je in haar zijn
toch is zij soms een spitse pijn
zou het aanvaarden je ontbreken.

Zeg: in werelden van schijn
in het onbreken van vastheid
van weten
is mij een bloem ontloken
en bloeit
die mij mijzelve bewustmaakt
vanuit mijzelf mij spreekt.

Hier breekt nu eindelijk werkelijkheid
mij uit het eigen wezen aan
Hier wordt het kruis
de last ook die ik draag
versmolten met de tijd.

Gelijktijdig is verstaan
en een verbonden zijn
met alle zijn en alle tijd
mij vreemd en stilgegeven
in een breken van de waan.

Mij staakt het leven van de tijd
de roos wordt mij symbool van eeuwigheid
waarbij ik, deel van het geheel
al weten zal en ondergaan
als zin en als betekenis
die alle zijn zal voorbestaan.

spreek dande woorden van de macht
de woorden van het werkelijk licht.
uit onvergankelijkheid.

" ik ben deel van alle kracht,
ben deel van eeuwigheid
en waar de bloem mij bloeit
van zijn en leven spreekt
daar zal ik als een vlinder zijn
die de cocon doorbreekt
en waarlijk zwevend leeft.

Toch is de roos slechts vonkje
deel van licht dat uit mijn wezen breekt
en aarzelend tot mij spreekt:
zo zul je zijn.

In alle zijn en tijd
is de bloem slechts het symbool
van grotere werkelijkheid.

Ik hoop dat u dit voldoende is. Na mij, zo goed als mij mogelijk
was, u deze improvisatie gebracht te hebben rest mij nog slechts
U te danken voor uw aanzigheid en de hoop uit te spreken dat elk
van u iets gevonden heeft dat helpt gelukkiger en bewuster te leven.

Ik wens u een goeden avond, een gezegende nachtrust waarin
het licht tot u spreekt en een volheid van leven waardoor u aan uw
ware bestemming bewuster kunt beantwoorden.

Vaarwel.

d.d. 13 mei 1984

(eerste deel geredigeerd, tweede
deel schone woord ingedeeld)